

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/473/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213215160
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213215160.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Martina Valentová a JUDr. Daša Kontríková, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpenému advokátkou: JUDr. Helena Strachotová, so sídlom Martin, Hviezdoslavova 7, proti odporkyni: A. S., nar. X.X.XXXX, bytom B. S., X. nám. XXX/XX, t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenej súdom ustanovenou opatrovníčkou: C. X., zamestnankyňa Okresného súdu Dunajská Streda, o zaplatenie 674,38 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 10C/261/2013-37 zo dňa 3.4.2014 - v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach, ktorými súd vo zvyšku návrh zamietol a rozhodol o náhrade trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 505,61 Eur spolu s 10% ročným úrokom z omeškania zo sumy 505,61 Eur od 1.3.2009 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Odporkyni tiež uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania do rúk právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 91,16 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 3 ods. 1, § 39, § 40 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z.z., § 1 ods. 1, ods. 2, § 2 ods. 1 písm. a), b) Zákona o ochrane spotrebiteľa, § 1 ods. 1, § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3, 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom poukázal i na smernicu Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čl. 3 ods. 1, 2, 5 a jej prílohu v bode 1 písm. e).

Z vykonaného dokazovania mal prvostupňový súd za preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa dňa 16.4.2008 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere na sumu 15.992,- Sk. Pri skúmaní predmetnej spotrebiteľskej zmluvy súd zistil, že neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. a to opis tovaru alebo služby, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako aj priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy zverejnenú podľa § 7a ods. 2. Poukazujúc na § 4 ods. 3 citovaného zákona, keďže zmluva neobsahuje predpísané náležitosti, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd potom zaviazal odporkyňu na zaplatenie istiny vo výške 505,61 Eur, nakoľko z predložených listinných dôkazov zistil, že odporkyni bol poskytnutý úver vo výške 530,84 Eur a navrhovateľ prijal splátky od odporkyne vo výške 25,23 Eur,

príčom k istine priznal i 10% ročný úrok z omeškania od 1.3.2009 do zaplattenia a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol.

Vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a navrhovateľovi priznal pomernú náhradu trov. Vychádzal pritom z jeho úspechu v rozsahu 75,01% a neúspechu vo výške 24,99%, teda pomerného úspechu navrhovateľa 50,02%. Navrhovateľ si vyčíslil náhradu trov konania celkom vo výške 182,25 Eur na súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia a 50,02% z tejto sumy predstavuje 91,16 Eur, ktoré mu súd ako náhradu trov konania priznal.

Proti tomuto rozsudku, avšak výlučne v časti, ktorou bol návrh vo zvyšku zamietnutý a ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania, podal prostredníctvom svojej advokátky odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a návrhu vyhovel alebo vrátil vec prvostupňovému súdu k novému prerokovaniu veci. Ako dôvody odvolania uviedol nesprávne skutkové a právne posúdenie veci. Vyslovil nesúhlas so závermi súdu prvého stupňa, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti. Podľa odvolateľa v zmluve je uvedené označenie tovaru ostatný tovar a identifikačné číslo tovaru, ako aj adresa predajcu a podľa mienky navrhovateľa nie je nutné uvádzať podrobný opis tovaru, keďže odporca ako kupujúci vie čo kupoval, nebolo to medzi nimi sporné. Čo sa týka konečnej splatnosti úveru, zmluva obsahuje prvú splátku, počet mesačných splátok a z tohto údaja jednoduchým výpočtom možno vypočítať konečnú splatnosť úveru. Navrhovateľ nesúhlasil ani so záverom súdu, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i) citovaného zákona. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba, výška poskytnutého úveru, celkové náklady, výška mesačnej splátky a výška úrokov je zrejma z rozdielu medzi výškou úrokov a celkovou čiastkou k zaplatteniu a prostým výpočtom možno zistiť celkovú sumu dohodnutých úrokov, pričom s výškou úrokov bol žalovaný oboznámený pri podpise zmluvy. Odporcovi bol poskytnutý na samostatnom papieri vo forme amortizačnej tabuľky tzv. splátkový kalendár spolu s podpisom zmluvy. Navrhovateľ poukázal aj na obdobné postupy ostatných veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Vyslovil nesúhlas i s tvrdením súdu, že ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN) nebola uvedená v sadzbe platnej ku dňu podpisu zmluvy, keď sa jednalo o sadzbu platnú.

Odporkyňa, resp. jej opatrovníčka odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom odvolania - teda v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, ako i dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p.

Predmetom odvolacieho konania vymedzeným odvolacími dôvodmi navrhovateľa bolo vyriešiť otázku, či predmetná zmluva o úvere obsahuje zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom v konaní nebolo sporné, že medzi navrhovateľom a odporcom bola dňa 16.4.2008 uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorá je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou a spravuje sa normami práva Slovenskej republiky slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa, medzi inými i zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Okrem toho, avšak iba v prípade úspešnosti navrhovateľa v odvolaní, by bol predmetom prieskumu i výrok o náhrade trov konania, vzhľadom na to, že žiaden z navrhovateľom uplatnených odvolacích dôvodov sa netýka náhrady trov konania.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci s poukazom na § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na

správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvého stupňa v napadnutých častiach rozsudku odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvého stupňa sa žiada dodať už len nasledovné:

Po oboznámení sa s dôkazmi vykonanými prvostupňovým súdom i odvolací súd dospel k zhodnému záveru, že predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretá dňa 16.4.2008 medzi navrhovateľom ako dodávateľom a odporkyňou ako spotrebiteľom neobsahuje zákonom v ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy v § 4 ods. 2 písm. f), g) a j), v dôsledku čoho je potom predmetný úver nevyhnutný v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Odvolací súd je toho názoru, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, keďže išlo o odloženú platbu za tovar, je potrebné, aby zmluva obsahovala opis tovaru, na ktorý sa zmluva vzťahuje a cenu tovaru. V zmluve ako financovaný tovar je uvedené iba ostatný tovar a za tým dlhé číslo, z čoho nijako nie je možné vyvodiť opis tohto tovaru.

Okrem toho v zmluve tiež absentuje náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona, teda konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Uvedenie v danej zmluve počtu, výšky, súčtu mesačných splátok a prvého dňa splatnosti, obsahuje iba určenie výšky, počtu a termínov splátok úveru. V tomto texte nie je obsiahnutý žiaden údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 4 ods. 1 písm. g) citovaného zákona. Text rieši iba prvú splátku a každú ďalšiu splátku, avšak vôbec neobsahuje žiaden údaj, ktorý by sa dal považovať za konečnú splatnosť úveru. Odvolací súd uzatvára, že s poukazom na znenie tohto ustanovenia nepostačuje a nie je rozhodujúce, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné dátum konečnej splatnosti vypočítať, keďže zákonodarca v citovanom ustanovení výslovne vyžaduje, aby zmluva obsahovala konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade splnené nebolo. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nemusí byť nutne uvedený iba konkrétny dátum konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keď konečná splatnosť môže byť v zmluve určená i iným spôsobom ako uvedením dátumu, avšak takým, ktorým je nesporne a jednoznačne určiteľný - vypočítateľný dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky. V predmetnej zmluve ale údaj o konečnej splatnosti úveru nie je uvedený žiadnym spôsobom. Ak by súd prijal argumentáciu odvolateľa, že konečná splatnosť úveru sa dá vypočítať, tak potom údaj konečnej splatnosti úveru by nemusel byť obsiahnutý v žiadnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, pretože ak sa v nej uvedú základné náležitosti iba podľa písm. i) citovaného zákona, dátum konečnej splatnosti úveru je vypočítateľný vždy.

Obdobne predmetná zmluva neobsahuje ani náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok: ako istiny, tak úrokov a iných poplatkov. Opätovne pritom nie je rozhodujúce, že by toto bolo vypočítateľné z iných údajov uvedených v zmluve. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na amortizačnú tabuľku - plán amortizácie (č.l. 25 spisu), ktorý mal byť odovzdaný odporcovi spolu so zmluvou (čo nebolo v konaní preukázané), tabuľka obsahuje rozpis splatnosti a splátok amortizácie a úroky, avšak ani z nej nie je zrejmé, aké sú splátky iných poplatkov.

Odvolací súd musel prisvedčiť záveru prvostupňového súdu, že zmluva okrem toho neobsahuje ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na daný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, keďže je v nej uvedené, že priemerná RPMN v %: dodá NBS. V zmluve aj tento povinný údaj absentuje.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené závery oboch stupňov v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú zákonom predpísané náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. e), f), g), i), j) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona je predmetný úver nevyhnutne považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žiada sa pritom dodať, že na tento záver postačuje, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje čo i len jedna z vymenovaných náležitostí. Prvostupňový súd potom správne, po zistení aký bol poskytnutý úver (530,84 Eur) a koľko bolo z neho zaplatené (25,23 Eur), zaviazal odporkyňu k zaplateniu rozdielu a to spolu so zákonným úrokom z omeškania, ktorého rozsah a výška nebola odvolaním namietaná.

Vzhľadom na to, že navrhovateľom podané odvolanie napáda preskúmaný rozsudok v časti o náhrade trov konania výlučne ako závislý výrok a žiadna z odvolacích námietok -argumentácia proti rozhodnutiu

o náhrade trov konania nesmeruje, pričom odvolací súd je dôvodmi odvolania viazaný a v danom prípade došlo k potvrdeniu napadnutej časti rozsudku vo veci samej, odvolací súd nemal zmocnenie preskúmavať túto časť rozhodnutia. Preto bolo dôvodným výrok o náhrade trov konania v závislosti od potvrdzujúceho výroku vo veci samej tiež potvrdiť.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach, ktorou bol návrh vo zvyšku zamietnutý a ktorou súd odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi pomernú náhradu trov konania, s použitím ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní bola fakticky plne úspešná odporkyňa a preto jej v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže ale odporkyňa si náhradu trov odvolacieho konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila (podľa obsahu spisu v odvolacom konaní jej ani žiadne trovy nevznikli), odvolací súd odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.